TELEVIZORSKA ŠKOLA

napisao: Mladen Kopjar

Nije mi jasno zašto moram ići u školu. Sve što trebam znati mogu naučiti gledajući televiziju. Na primjer, jučer je na programu bila emisija o kuharu koji viče na druge kuhare i govori im što sve trebaju napraviti da bi im jela bila bolja. Siguran sam da bih i ja sad znao jako dobro kuhati jer sam sve vrlo pažljivo pratio.

A danas je bila emisija o raketama i putovanju na Mjesec. Doznao sam da je Mjesec jako daleko i da je puno veći nego što izgleda na nebu. Sad se mogu zaposliti kao astronaut. Nisam baš siguran da u našoj ulici ima to radno mjesto, ali možda se jednog dana otvori.

Zbog svega toga sam rekao mami da ću se školovati kod kuće, pred televizorom, grickajući čips.
– A je li? – mreškala je mama čelo. – Svi smo išli u školu. I ja, i tata, i bake i djedovi. Zar stvarno želiš biti prvi od nas koji će biti bez škole?
– Ali... kad ste vi bili mali, još nije bilo televizije. A ni čipsa.

Mami je moj odgovor teško pao. Mislim da se čak i malo naljutila.

– Naravno da je bilo televizije, pa nismo se mi rodili u prošlom stoljeću! Zapravo jesmo, ali to sad nije važno. O ovome nećemo raspravljati. Sutra ćeš dobiti knjige i od ponedjeljka krenuti u školu kao i sva druga djeca.

Uzdahnuo sam što sam dublje mogao.
– Knjige su teške. Morat ću ih gurati u školu u onim kolicima iz samoposluge. – rekao sam. – A televizor nikamo ne moram nositi. Vidiš, ipak je najbolje da idem u televizorsku školu.

Mama se nervozno osmjehnula, pa se nepomično zagledala u mene, kao da gleda u neku čudnovatu pojavu.

U pomrčinu Mjeseca, na primjer. O tome sam isto sve naučio iz one emisije. Pomrčina nastane kad se Mjesec skrije u sjenu. Samo, nisam baš razumio od čega se točno skriva. Možda… od nečijeg pogleda.

Uto je u sobu ušao tata. Zbunjeno je promotrio mamu.
– Izgledaš kao da ti je pao mrak na oči. – rekao je.
Grickao je čips s paprikom iz divovske vrećice, mrveći ga po parketu.
– Što se događa?
– Sin ti želi ići u televizorsku školu. – uzdahnula je mama.
– Makni taj čips, molim te. I usiši gdje si namrvio.
– Ali, sad je tekma na telki! – pobunio se tata.

Na to je mama i njega pogledala kao čudnovatu pojavu, pa je brzo otišao po usisivač.
– Zamisli, on bi sad tu mrvio po cijelom stanu. – mrmljala je mama, pa opet spustila pogled na mene. – Knjige jesu teške, ali…

Iznenada, dohvatila je novine sa stola i raširila ih preda mnom.
– Što je ovo? – upitala me.
– Brojke. I slova. – odgovorio sam. – Puno njih.

To je TV vodič. Kako ćeš ići u televizorsku školu ako ne budeš znao pročitati kad je što na programu?

Pitanje je bilo na mjestu. Zamislio sam se.
Već sam naučio brojiti do dvadeset. To nije bilo teško. Slova ima trideset, rekla mi je mama. Valjda i njih nije teško naučiti.

Mislim da ću ipak krenuti u pravu školu. Znat ću pročitati svaki TV program. Učit ću ih napamet, kao pjesmice, i recitirati ih mami. Bit će jako sretna i više me nikad neće gledati kao pomrčinu Mjeseca.

OZNAČI TOČAN ODGOVOR/ODGOVORE.

1. Zašto dječak misli da ne mora ići u školu?

a) Ne voli učiti.

b) Misli da sve može naučiti gledajući televiziju.

c) Želi odmah početi raditi.

d) Boji se škole.

2. Zašto dječak misli da je televizorska škola bolja od prave škole?

a) Ne mora nositi knjige, a može grickati čips.

b) U televizorskoj školi ima mnogo prijatelja.

c) Mama mu je rekla da je televizorska škola bolja.

3. Zašto je mama dječaku pokazala TV vodič?

a) Željela je zajedno s njim gledati televiziju.

b) Željela mu je pokazati koliko ima televizijskih programa.

c) Željela mu je pokazati da mora znati čitati kako bi se mogao služiti TV vodičem.

4. Što je dječak na kraju odlučio?

a) Ići će u pravu školu.

b) Učit će samo gledajući televiziju.

c) Neće učiti ni slova ni brojeve.

5. Što dječak misli da je naučio gledajući televiziju? (Dva su točna odgovora.)

a) dobro kuhati

b) čitati i pisati

c) mnogo o raketama i Mjesecu

d) računati do sto

6. Može li dječak postati dobar kuhar gledajući emisiju o kuhanju?

DA NE

Zašto?

a) Da bismo nešto naučili, to trebamo redovito vježbati raditi.

b) Što vidimo u TV emisiji, odmah znamo napraviti.

c) Kuhati se može naučiti samo u školi.